

Til lovforslag nr. L 137. Tillægsbetænkning afgivet af Socialudvalget den 17. december 1993

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social pension

(Nedsættelse af indtægtsgrundlag ved beregning af pensionstillæg)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) fremhæver, at mindretallet stemte imod skattereformen m.v., da det allerede på vedtagelsestidspunktet i juni 1993 stod lysende klart, at reformen ville påføre en række samfundsgrupper nogle voldsomme urimeligheder samtidig med, at reformen ville efterlade et stort hul i statskassen. Derudover advarede mindretallet igen og igen regeringen imod de mange problemer, som uundgåelig ville opstå i kølvandet på det hastværk, hvormed man partout ville gennemtvinge en vedtagelse. Regeringen ville ikke lytte.

Allerede nu, endnu før reformen er trådt i kraft, har regeringen måttet rykke ud med det ene forslag efter det andet for at lappe på det utal af huller og urimeligheder, som skattereformen har efterladt. Desværre vil der blive behov for flere af slagsen, når reformen først er trådt i kraft. For hver gang det sker, bliver hullet i statskassen tilsyneladende kun større.

Mindretallet vil på den baggrund på det kraftigste understrege, at det er og bliver flertalsregeringens eget ansvar at feje alle disse problemer op efter sig både teknisk og økonomisk. Mindretallet vil derudover fremhæve, at det i forbindelse med forhandlingerne om fi-

nansloven fremlagde en stribe ændringsforslag, som ville rette op på det voldsomme budgetunderskud samtidig med, at en række af skattereformens allerværste skadevirkninger for bl.a. pensionisterne blev fjernet. Også disse mange forslag til en langt mere ansvarlig og fremadrettet finanslov blev pure afvist af flertalsregeringen.

Dette lovforslag er regeringens bud på at lappe på enkelte af de urimeligheder, som specielt rammer pensionisterne. Skattereformen med tilhørende pensionsomlægning nedskærer således rådighedsbeløbet for tusindvis af pensionister. Det er en kendsgerning, som mindretallet gang på gang har foreholdt regeringen. Lige indtil fremsættelsen af lovforslaget den 14. december 1993 har regeringen haft en yderst afvisende holdning over for problemets eksistens og omfang. Desto mere fantastisk er det, at det af lovforslagets bemærkninger fremgår, at man hele tiden har været opmærksom på, at tusindvis af pensionistfamilier, oven i købet familier med mindre end mådelige husstandsindkomster, ville lide et mærkbart tab.

Under udvalgsarbejdet er det således blevet oplyst, at regeringen selv vurderer, at der alene i den gruppe af pensionistfamilier, hvor den ene ægtefælle er på pension, medens den anden har erhvervsindkomst, indtægter i form af efterløn eller arbejdsløshedsdagpenge, er ikke færre end 15.000, der vil lide tab. I disse regnestykker er der end ikke taget højde for de grønne afgifter. Hertil kommer alle de pensionister, som selv har en sideløbende pensions- eller er-